

afskrivning for landsskatteretten, og den nævnte bestemmelse i kommissionsudkastet er derfor udeladt.

Med udtrykket „i forhold til den antagelige levealder“ er det ikke tilsigtet at udelukke, at der ved fastsættelsen af afskrivningsprocenten kan tages hensyn til særlig intensiv benyttelse af driftsmidlet eller til, at driftsmidlet er anskaffet med ekstraordinære forhold for øje eller kan antages at miste sin betydning som følge af nye opfindelser, eller af lignende grunde kan antages at ville blive benyttet et kortere åremål end dets tekniske levealder.

Iøvrigt bemærkes, at spørgsmålet vedrørende afskrivninger for tiden er genstand for overvejelse i et af finansministeren nedsat udvalg.

Nr. 5. Efter gældende ret kan afskrivning på etableringsudgifter, herunder stiftelsesomkostninger, ikke foretages med virkning for den skattepligtige indkomst. I overensstemmelse med skattelovskommissionens forslag (kommissionsudkastets § 6, nr. 7, bemærkningerne side 77) har man imidlertid fundet det rimeligt at tillade afskrivning på disse omkostninger, hvis værdi som aktiv er af særdeles luftig karakter, jfr. også, at disse udgifter ifølge aktieselskabslovens § 42 skal afskrives med mindst 15 pct. årligt.

For så vidt angår retten til afskrivning af vederlag for good-will — der også omfattes af det nævnte i aktieselskabsloven indeholdte påbud — betegner reglen en videreførelse af bestemmelsen i de årlige ligningslove, jfr. senest lovebekendtgørelse af 19. december 1952 § 7, stk. 1, men medens denne bestemmelse kun tillader afskrivning af halvdelen af vederlaget for good-will og fikserer afskrivningsperioden til 5 år, foreslås nu afskrivningsretten udvidet til hele vederlaget, og afskrivningen skal efter forslaget kunne udstrækkes over mere end 5 år, men aldrig over en kortere periode end 5 år. Forslaget stemmer med kommissionsudkastets § 6, nr. 10 (bemærkningerne side 77—78).

Ifølge kommissionsudkastets § 6, nr. 7, skulle ekstraordinære udgifter ved en virksomheds rationalisering afskrives med en fast årlig procent, dog højst med 20 pct. årligt. Denne bestemmelse tager ikke sigte på udgifter til anskaffelse af maskiner og lignende som led i en rationalisering — sådanne aktiver afskrives efter de alminde-

lige afskrivningsregler —, men på særlige udgifter, som f. eks. til ingeniørassistance m. v.

I øjeblikket bliver sådanne rationaliseringsudgifter normalt afholdt over driften, idet dog ekstraordinært store udgifter af denne art afskrives over en årrække, der i de enkelte tilfælde fastsættes af ligningsmyndighederne, og som i almindelighed vil andrage 5—10 år, undtagelsesvis dog en kortere periode.

Selvom ekstraordinære rationaliseringsforanstaltninger i reglen iværksættes i forventning om, at virksomhedens indtægter vil blive forøget i en række år, vil forholdene for forskellige brancher og virksomheder antagelig være så uensartede, at det synes mere hensigtsmæssigt vedblivende at overlade spørgsmålet om afskrivning og dennes længde til praksis fremfor at optage en lovregel herom. Man har derfor ikke optaget kommissionsudkastets regel i forslaget.

Nr. 6. Reglen svarer til kommissionsudkastets § 6 nr. 9 (bemærkningerne side 77—78), idet man dog af tekniske hensyn har foreslået, at afskrivningen i almindelighed skal ske med en i forhold til varigheden stående, fast årlig procent, medens kommissionsudkastets regel gik ud på at fastsætte afskrivningen til „den årlige værdinedgang“, hvilket skønnes at være mindre praktisk, idet denne værdinedgang oftest vil være vanskelig at bestemme. Da der imidlertid muligt kan forekomme tilfælde, hvor afskrivning på grund af vedkommende forholds særlige karakter skønnes at burde ske på anden måde end med en fast årlig procent, er der åbnet adgang for ligningsrådet til at fastsætte særlige regler for sådanne tilfælde.

Nr. 7. Bestemmelsen svarer til den i ligningsloven (lovebekendtgørelse af 19. december 1952) i § 20, stk. 2, givne regel om fradrag for befodringsudgifter. Da bestemmelsen ikke gælder alene for lønmodtagere, er den optaget i nærværende paragraf.

De i kommissionsudkastets § 6 under nr. 1, 2, 3 (for så vidt angår lønninger) 5, 8 og 12 optagne regler er udeladt i nærværende lovforslag, idet fradragsretten kan udledes af den almindelige bestemmelse i indledningen til forslagets § 11.

Nr. 8. Udgifter til faglitteratur tillades